

יח:

עין משפט
נר מצוה

הלכה שהענה ומשלים. פי' הא דקפסק הלכה מתענה ומשלים
א"ר"ם קאי דאי אחוזה ואפורים אינו יכול להתענות
דיום משה ושמהה כתיב:

הדרד עלך סדר תעניות קמא

מתריעין עליהם מיד ומתענין
במו בן. ואפילו

בְּרֵאשִׁית שְׁמוֹר הַחֲסִדוֹת וְהַיִּי
 בִּי וְאֵם תֵּאֵמַר ⁽¹⁾ הֵא דְמַתְרִיעִין
 מִשְׁמַע דְּמַתְרִיעִין וּמַתְעִין אַחֲרֵי
 הִרְיָן לְפָרֵשׁ בְּתַמְרֵי בְּסִמּוֹן אֹתָהּ
 הַעֲיָר מִתְּעֵנָה וּמַתְרַעַת בֵּין דְּתַס
 מִתְּרַעֲרַע מִשְׁמַע דְּמַתְרִיעִין וְיֵשׁ לִוְר
 מִשּׁוֹם דְּכַי לֹאֲסֻגִּי ר' עֲקִיבָא בְּסִיפָא
 דְּקִאֲמַר מַתְרִיעוֹת וְלֹא מַתְעֵנֹת:

סדר תעניות כיצד פרק שני תענית

מוחרין בהספד ובמעשים. בני ג'ו"ו (ב) קריאת מגילה דכרני קודם זמנה דמפרש ה"ס' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה שהספדים מקדימין ליום הכניסה מוחרין אותן ימים שקראוהו קודם זמנה בהספד ומעשים: בני חמ"ס. דהיינו כרבים המוקפין חומה מימות יהושע

אימת אילימא בני

בארביסר ומי שרי
 ימים ארבעה עשר
 יומי פוריא אינן דלא
 אלא נצרכא אלא
 את של זה בזה ואלא
 ה בתליסר יום ניקנור
 וקא קרי ליה בתריסר
 לאו דקא קרו ליה

עשר וקא קרו ליה
בטולי בטלוהו הואיל
עניתא בתריסר אמרו
גופיה בטולי בטלוהו
הוה ליה יום שלפני
ום ניקנור ניקום ונגזר
יוונים היה ובכל יום
תפול בידי וארמסנה

ידיו ורגליו ותלאום
ו מניפות על ירושלים
ס להרוג את לולינס
מישאל ועזריה אתם
מישאל ועזריה מיד
ורדין היו וראויין היו
ות גם על ידו ואותו
נ נתחייבנו (6) כליה

למקום והרבה דובין
תנו אלא לא מסרנו
ך אעפ"כ הרגן מיד
את מוחו בגזרין:
גזרין תענית בראשי
רבי אסי אמר = אחת
משום רבן (שמעון)
ש מר זוטרא משמיה

הדרן עלך סדר תעניות כיצד

אבל צמחים ששנו
גשם לגשם ארבעים
ו לצמחין אבל לא
לא לבורות לשיחין
עליה גשמים דכתיב
קקא אחת תמטר וגו'
אותה

סדר יתעניות אלו ¹⁶האמור ברביעה ראשונה מתרעין עליהן מיד וכן שפסקו גשמים בין יום מתרעין עליהן ¹⁷מפני שהיא מכת בצורת יר ירדו לאילן לאילן ולא לצמחין לזה ולזה אבל ולמערות מתרעין עליהן מיד וכן עיר שלא ירדו ויהמטרי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמרי

סדר טעניות אלו. האמור צפ' ראשון (דף י.) שבתילה יחידים מ
לא נענו: **כרעיה ראשונה.** אם עבר זמן כרעיה ראשונה
ששנו. ששנו ממנהגן תחת חסה יא חות תחת שפורה בזה (י) שלא
שכל חומר האחרונות מזה בן: **בין גשם לגשם.** בין כרעיה ראשונה
לגורום שיוין ומעורר. (כ) בבא בתרא מפרש מלי בור ומלי
עליה גשמים דכתיב והמקטיר על עיר אחת ועל עיר אחת לא אחת

[illegible]

וְגַם אֲנִי מְנַעְתִּי מִכֶּם
לְהֵשֵׁב בְּעוֹר שְׂלֵשָׁה
יָשִׁים לִקְצֹר וְהַמְטַרְתִּי
לְעֵיר אֶתְּ וְעַל עֵיר
אֶתְּ לֹא אֶמְטִיר וְחִלְקָה
אֶתְּ תִמְטֵר וְחִלְקָה
שׁוֹר לֹא תִמְטִיר עֲלֶיהָ
כִּשֶׁ: עֲמוֹס ד' ו'

מוסף רש"י

א. בצרכא. בתגילת
ונת, שהרי כבר כתובין
בתגילת תחת שאלת
ספד ותגילת (תגילת הוה).
ופלי. לשון יונת דיו
ים. פלי לשון שרים (סוכה
שני שרים (תגילת ד. א.)

רבינו חננאל

[illegible]

בספר ובמחשבו שנו בענין
הוא ואילו רובו להתייחס
לכבוד היה, משום שיהיה
יתרודה נומה לו ודבר המ
תא בחמישה בשבת וחל
בשבת, ירושלמי: אמר "חיד
מראש חילים עץ יענק, ולמ
סוף יעקב, גם בקרב השם
סוף הספר, ד' תיקון שה
נצית צבור, כנגד ביד רנה
אמר "חיד כט" כא צור
ני [אמר] ר' ירמיה כל דבר
אמרי צהלי ורזני וישפט צה

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

גם' אומר להו יום
ורייטס (גופייה) תו"מ:

דבינו גרשום

תורן בהספר ובחזנות.
זאת שמקדימן. לאסור
של זה בזה.
הקורין בטיי אסור
בהספר ובחזנות, ויום
קודם הוא, ואין מותר
הספר ובחזנות. אלא לא
ודים, וקחני מותר
ג' דהי יומא דמקסי
טורניס, ומי אמר ר'
אנן הלכה כר' יוסי
ריסר דהי יומא דמקסי
בזש, אין משליח
ודם רח' ורביעין בריח.

יחיד בשומע הפלה. ר' בתוכה, והיכן אומרה, ואתם (בן) ברכה, ואילן משבחות וימים טובים

י"ד צ"ג בשנת ומקדימין ליום
 הכניסה: יום ניקטור הוא. ללכת
 מפרס. ואסור בהספד ושמינית: אלה
 בני י"ד וקרן צ"ג. שחל י"ד דרביעי
 בשנת והקדימו ליום הכניסה דהיינו
 י"ב: טוריינוס. בסמוך מפרסה:
 חסדיס: שחל להיות י"ד באחד
 בשנת וספריס מקדימין ליום הכניסה
 דהוו י"א ושמע מינה דלע"ג שהוא
 יום שלפני טוריינוס שרי בהספד
 תענית: שמעיה ואחסי. חסדיס
 היו ולא פירש מה יס דליתו שאללו
 האמה עידו ה' היה ולא שמעיה:
 איפרי. דיוס: לוליינוס אפוס
 אפיו. דיקוס גמוריס: כל דודק.
 אפיו לוד והיינו דאמרין בכל דוכתא
 (ב"ב דף י"א) הדינו לוד א"ן כל בריה
 יכולה לעמוד במחילתן בנן עדן. יש
 אומרין שזהרנו על בתינו של מלך
 שנמלאת הדנוה ואמרו האידים
 הדנוה וגזרו גזרה על שזהרין על
 ישראל ועמדו אלו ופדו את ישראל
 ואמרו אתו הרגנוה והרג המלך לאלו
 בלגד: אל מעטו כו' נחסיינו
 הריגס. על חטאי חייבי מיתות בית
 דין: דיופלין. שני שריס. וכן
 מטרופוליין של מלכיס (לשון שריס:
 בגזירין). מקלות כמו גזירי עניס:
 (ב' שלס. תעניתו שני ואחסי ושני:
 ובמה הוא חסבלה חלמינו חסבלה
 חסבלה חסבלה חסבלה חסבלה חסבלה

[illegible]

הדרן עלך סדר תעניות קמא

לדפוסו נשלח, עורכים בן אריסרד דקאר בחרים. בן אריסרד דקאר היה אז סגן טבח. חימום של
היו יקיר, אלא ליהר מותר בהסדר ובדקנות. ריפולי, שלוחים, בגדייך, קופיך, נאם ופחית
וכעת היא התחלה. דקארם את התחלה אין מספיקיך. בן אחא אפר שלש, שאם היו כי נענה
אין מספיקיך. ודבר ד' א. דקאר את התחלה אין מספיקיך אבל אין מס
הדרך עקר ביד העניות

סדר עניות האמור. כל איילו ענינות דאמר לעיל דאן גורוין לאחור. ברכותה ראשונה. ולה
ששנו. ענינות אחר, סלקן, מתרענן צליתן מיד. ברכותה ראשונה. ולה

שבת. ט' ברכות של האשה, כנגד ט' אכזרות הכותבין במשנתה. וכן סחב' ה' ירין
כז', אסוקאן אצור לאילי כרית שבת וכו'. וקראי' אן שליש צבור אומר כן וגאל' לרופא
בכדור על ענין האבלה ההרשום. ט' עד אומר, אן האומת שאם סביב ולכבוד
לכבוד. כל הביטות קולן אחז חומותיו ואז אומר ברכה מסת. כלומר אין מוסיף מסת
ר' יעקב ב' (אחא מתקא ספריא) אן אחא כן אויש שאל' כולן אפרו' היה בכל מתענין
אין הענית ערב שב מתענה וסולאם. דהא אין תנא